

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914208177
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6914208177.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu G. Z., P. XX. XX. XXXX, Y. J. U., Č. N. XXX, zast. Centrom právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Nám. Slobody 12, IČO: 307 98 841, za ktorého koná kancelária v Rimavskej Sobote, Čerenčianska 20 proti žalovanému PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 45 869 464, zast. JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13 a zrušenie rozhodcovskej zmluvy takto

rozhodol:

Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava zo dňa 10. 04. 2014 sp. zn. IA-A/0913/0376 sa zrušuje.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi a to na účet jeho právneho zástupcu 233,24 eur trov konania do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou dňa 18. 06. 2014 domáhal proti žalovanému Poštová banka a.s. Bratislava zrušenia rozhodcovského rozsudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, ktorý bol vydaný vo veci žalobcu Poštová banka a.s. Bratislava proti nemu o zaplatenie 6.175,43 eur s prísl. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach pre úver - pôžička na bývanie nebola s ním ako spotrebiteľom osobitne vyjednaná, rovnako miesto rozhodcovského konania je jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovskú doložku preto považuje za neprijateľnú, keďže poskytovateľ úveru od počiatku sledoval to, aby v prípade vzniku sporovo zo zmluvy boli tieto vždy riešené na ním vybranom rozhodcovskom súde. Poukázal tiež na to, že nemal žiadnu možnosť brániť sa v rozhodcovskom konaní, lebo otázka platnosti a neplatnosti zmluvy nemôže byť predmetom rozhodcovského konania. V prípade ak rozhodcovské konania prebieha na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý má vzniknúť z takéhoto vadného súkromno-právneho procesu nie je v súlade s imperatívom dobrých mravov. Ak je rozhodcovská doložka neprijateľná ide o rovnaký stav ako keby rozhodcovská zmluva neexistovala. Aj návrh, na základe ktorého bol vydaný predmetný rozhodcovský rozsudok, vychádzal zo zmluvy o úvere, ktorý obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok. Zmluva neobsahuje dojednanie o RPMN, ktoré predpokladá zákon 258/2001 Z. z. v platnom znení v § 4, preto sa považuje pôžička za bezúročnú a bez poplatkov.

Uznesením zo dňa 03. 05. 2016 č. 12C/190/2014-58 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu účastníka na strane žalovaného tak, že do konania miesto žalovaného Poštová banka a.s. vstúpil ako žalovaný PRO CIVITAS s.r.o. a to z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetného rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný sa na výzvu súdu písomne vyjadril tak, že na základe uzavretej zmluvy o úvere medzi jeho právnym predchodcom a medzi žalobcom išlo o poskytnutie úveru na bývanie, pričom úverový dlžník sa zaviazal použiť tieto prostriedky výhradne na účel rekonštrukcie nehnuteľností. Zákon o spotrebiteľských úveroch sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru, na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Je toho názoru, že súd nemá právomoc tento spor prejednávať, lebo vec sa má podľa zmluvy prejednať v rozhodcovskom konaní. Keďže banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých vzniknutých sporov. Tiež namietal nedostatok procesnej podmienky a to nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, lebo spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo nakoľko túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv nielen na jeho ale predovšetkým na dodávateľa - bankovú inštitúciu pôvodného veriteľa, ktorým bola Poštová banka a.s. Ďalej namietol nedostatok procesnej podmienky a to naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c) O. s. p. Podľa jeho názoru nie je splnený základný predpoklad pre úspešnosť určovacej žaloby nakoľko nie sú naplnené procesné podmienky, lebo žalobca neosvedčil svoj naliehavý právny záujem. Ďalej poukázal na to, že žalobca sa s ustanoveniami zmluvy o úvere oboznámil. Uzatváranie zmluvy o úvere je proces, v ktorom podáva klient banky návrh na uzavretie zmluvy, následne banka vyhodnotí, či návrh na uzavretie zmluvy o úvere prijme alebo odmietne a toto rozhodnutie oznámi telefonicky prípadne pri nezastihnutí telefonicky sa mu oznámenie zašle písomne. Následne sa odošle jeden originál zmluvy klientovi. V medziobdobí má klient priestor na preštudovanie si všetkých podmienok a možnosť slobodne sa rozhodnúť, či danú zmluvu o úvere bez výhrad uzatvorí. Podľa obchodných podmienok a všeobecných obchodných podmienok mal žalobca možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, čo však neurobil. Zdôraznil, že rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Rozhodcovská zmluva môže byť obsiahnutá aj v inom, nezmluvnom dokumente. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve nie je neplatná automaticky (ex lege) ale je potrebné v každom jednotlivom prípade ju skúmať ako má rozhodcovská doložka spôsobiť ujmu spotrebiteľovi a značnú nerovnováhu v jeho právach a povinnostiach, ktoré mu z rozhodcovskej doložky vyplývajú a tvrdenia doložiť aj dôkazmi. Ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, lebo spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Preto žiadal zastaviť konanie pre procesné nedostatky (nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného, nedostatok právomoci všeobecného súdu, absencia naliehavého právneho záujmu).

Na pojednávaní zástupca žalobcu trval na žalobe s tým, že zmluva o úvere bola uzavretá so žalobcom ako spotrebiteľom, presnejšie mala byť uzavretá, pretože podľa jeho názoru nebola právoplatne uzavretá, keď časť 2 a 3 vyplňal žalobca a žiadal úver 10.000,- eur. Takto návrh zmluvy 26. 08. 2009 aj podpísal a následne poskytovateľ úveru jednostranne znížil sumu úveru na 7.000,- eur a tým aj zmenil podmienky a vlastne obsah zmluvy a tento nový návrh nebol žalobcom písomne akceptovaný. Poukazujúc na § 46 ods. 1 a 2 Obč. zák. je toho názoru, že nedošlo k písomnému prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy a nebola splnená ani povinnosť písomne informovať o RPMN. Keď nebola platne uzavretá zmluva o úvere, tak aj akcesorické dojednanie, medzi ktoré patrí aj rozhodcovská doložka, sú neplatné. Rozhodcovský rozsudok preto je nulitný právny úkon. Pritom rozhodcovský súd vec posúdil formálne, neskúmal, či bola platne uzavretá zmluva, dôkazy uvádzané v rozhodnutí sú nekonkrétne, a preto aj po tejto formálnej stránke namietal platnosť tohto rozhodcovského rozhodnutia. Navrhol preto žalobe podľa § 45 ods. 1 písm. g/, i/, k/ a l/ zákona č. 335/2014 Z. z. vyhovieť.

Žalobca pri svojej výpovedi uviedol, že na pobočke banky požiadal o úver 10.000,- eur, kde to s ním aj spísali. V podstate dokopy o ničom veľmi ani nehovorili. Potom mu telefonicky oznámili, že mu posielajú 7.000,- eur, ale neuviedli prečo nie sumu, ktorú pýtal. Nepamätá sa, kedy a či dostal poštou zmluvu. Jednoznačne pýtal 10.000,- eur a vôbec nehovorili o sume 7.000,- eur. O žiadnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní nehovorili. On v podstate ani veľmi nevedel, čo je to rozhodcovské konanie a zistil to len neskôr.

Zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením spisu IA-A/0913/0376 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava (v ktorom je aj zmluva o úvere s obchodnými podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami a rozhodnutie je zo dňa 10. 04. 2014), zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2014 zo dňa 05. 06. 2014 aj s prílohou a nahliadnutím do spisu 15Er/534/2015 Okresného súdu Rimavská Sobota a vec posúdil takto:

Proti žalobcovi je vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota exekučné konanie 15Er/534/2015 pre vymoženie 6.175,43 eur s prísl. oprávneným PRO CIVITAS, s. r. o. na základe rozhodcovského rozsudku IA-A/0913/0376 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava zo dňa 10. 04. 2014 (ďalej len "rozhodcovský rozsudok").

Žalobca 21. 05. 2014 prevzal rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. 05. 2014 a dňa 18. 06. 2014, teda v zákonom stanovenej lehote podal na súd návrh na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku.

Zo spisu rozhodcovského súdu bolo zistené, že žalobca dňa 26. 08. 2009 vyplnil (v časti 1 až 3) zmluvu o úvere - pôžičky na bývanie. Právny predchodca žalovaného Poštová banka, a. s., Bratislava (ktorý pohľadávku proti žalobcovi postúpil na žalovaného, ktorá skutočnosť nebola spochybňovaná) dňa 28. 08. 2009 doplnila dátum, pečiatku a podpis na predloženej žiadosti a vyplnila bod 4 zmluvy, kde uviedol poskytnutú výšku úveru 7.000,- eur. Právny predchodca žalovaného je banková inštitúcia, ktorá teda mala v predmete svojej činnosti okrem iných tiež poskytovať úverov (§ 2 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách). Žalobca v právnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, ide teda o spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Obč. zák. Malo preto ísť o uzavretie spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Obč. zák. Súd poznamenáva, že vzhľadom na ust. § 1 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 28. 08. 2009, podľa ktorého sa tento zákone nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu a žalobca požadoval úver na stavebné úpravy (oprava strechy, plastové oknu), nejde o zmluvu podľa uvedeného zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zmluva o úvere - pôžička na bývanie, na základe ktorej vznikol spor, je formulárové tlačivo Poštovej banky, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplňa svoje osobné údaje, údaje o nehnuteľnosti ku ktorej úver požaduje (bod 2) a údaje o požadovanom úvere (bod 3). V danom prípade žiadal žalobca podľa bodov 2 a 3 (kde je uvedené "vyplní klient") zmluvného formulára úver vo výške 10.000,- eur na nehnuteľnosť v Klenovci, Červenej armády 650 (jeho bydlisko) s tým, že úver bude splácať 10 rokov. Na formulári v bode 4 označenom ako "zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia (vyplní banka)" zapisujú údaje o schválenom úvere. Podľa tohto bodu žalobcovi sa poskytuje úver 7.000,- eur pri počte mesačných splátok 120 a výške splátky 100,- eur mesačne. Oproti bodu 3, kde žalobca žiadal úver 10.000,- eur, je tu iný údaj a to úver vo výške 7.000,- eur. Právny predchodca žalobcu formulár podpísal o 2 dni neskôr, ako žalobca, a teda preukázateľne do bodu 4/ uviedol iný údaj ohľadom výšky úveru, ako to uviedol žalobca v bode 3/.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 Obč. zák. prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 2 veta prvá Obč. zák. včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde k navrhovateľovi.

Podľa § 44 ods. 1 Obč. zák. zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy osebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Obč. zák. prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1 Obč. zák. písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Z predloženej listiny (zmluvného formulára) možno bez pochyb ustáliť iba to, že žalobca podľa bodu 3/ zmluvy požiadal dňa 26. 08. 2009 o úver vo výške 10.000,- eur. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ v bode 4/ zmluvy uviedol iný údaj oproti bodu 3/ zmluvy, a to výšku úveru 7.000,- eur. Je nepochybné, že v prípade doplňovania - zmenených údajov do znenia zmluvy sa jedná o zmenu návrhu (§ 44 ods. 2 Obč. zák.), ktorý mala druhá strana následne prijať.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účastníci, a teda i žalovaný, boli podľa § 120 ods. 4 O. s. p. poučení.

Žalovaný nepreukázal (neunesol dôkazné bremeno), že by bol dodržaný zákonom predpísaný postup (návrh zmluvy - akceptácia návrhu zmluvy bez výhrad, zmien či doplnkov), a teda že by bola platne uzavretá zmluva o úvere, ako je to uvedené v § 44 ods. 1 a 2 Obč. zák. Priamo z vyjadrenia žalovaného zo dňa 23. 05. 2016 vyplýva, že banka oznámili telefonicky alebo písomne svoje rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí návrhu a následne odošle jeden originál zmluvy o úvere klientovi a v tomto medziobdobí má klient priestor na preštudovanie si všetkých podmienok spojených s bankovým produktom a slobodne sa rozhodnúť, či danú zmluvu o úvere bez výhrad uzatvorí. Aj z tohto vyjadrenia vyplýva, že po požiadaní o úver banka len oznámi svoje rozhodnutie a následne zašle zmluvu a preto ani nie je jasné, ako by vlastne sa mal klient rozhodnúť, či zmluvu o úvere bez výhrad uzatvorí (keď mu je zaslaná už podpísaná). Súd preto dospel k záveru, že nebola platne uzavretá zmluva o úvere podľa § 44 ods. 1 a 2 Obč. zák.

V zmysle § 43 až 44 Obč. zák. zmluva je uzavretá ak návrh, ktorý bol predložený druhej strane, bol bez výhrad prijatý. Ak prijatie obsahuje nejaké výhrady, zmeny a doplnky, teda obsahuje niečo, čo v návrhu nebolo uvedené, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Ide o odmietnutie návrhu a zmenený návrh sa považuje za nový návrh od druhej zmluvnej strany. V danej veci sú zmenené údaje v zmluvnom formulári uvedené v bode 4/ oproti údajom uvedeným v bode 3/, z toho potom vyplýva, že návrh na uzavretie zmluvy bol odmietnutý. Mala preto nasledovať ďalšia fáza a to prijatie takto zmeneného, teda nového návrhu druhou stranou (na úver 7.000,- eur) a tak by tak došlo k platnému uzavretiu zmluvy na úver 7.000,- eur, teda v prípade akceptácie takéhoto návrhu.

V bode 4.10 predmetnej zmluvy sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP.

Poštová banka dňa 13. 09. 2013 podala na Stály rozhodcovský súd žalobu proti terajšiemu žalobcovi o zaplatenie pohľadávky 6.175,43 eur s prísl. a rozhodcovský súd rozsudkom zo dňa 10. 04. 2014 zaviazal terajšieho žalobcu na zaplatenie podľa žaloby.

Keď súd na základe vykonaného dokazovania má za preukázané, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, nemohlo dôjsť ani k dojednaniu o rozhodcovskej doložke podľa zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, resp. táto je fakticky irelevantná, lebo samotná rozhodcovská zmluva bez existencie zmluvy, z ktorej by sa spory mali riešiť (riešenie sporov zo zmluvy, ktorá neexistuje), nemá žiadny zmysel, a preto na jej základe ani nemohol rozhodcovský súd vo veci rozhodnúť. Keď tak urobil, urobil tak v rozpore s právnymi predpismi.

Podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Účastníci si dohodli rozhodcovskú doložku k zmluve o úvere (spory vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy) a nie na žiaden iný vzťah.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení ku dňu rozhodnutia účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Odkaz je na poznámku 13a - napr. § 53 Občianskeho zákonníka.

Preto keď rozhodcovský súd rozhodoval o nárokoch, pre ktoré nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva (rozhodcovská zmluva bola na zmluvu o úvere, ktorá zmluva však neexistuje, ako to súd uviedol vyššie, rozhodoval takto o nárokoch z bezdôvodného obohatenia neberúc v úvahu ustanovenia § 53 Obč. zák., keďže žalobca je spotrebiteľom), súd na návrh žalobcu, podaný v lehote podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

Aj pre prípad, že by bola platne uzavretá zmluva o úvere, ide o spotrebiteľský vzťah, a preto je daná podľa § 53 Obč. zák. povinnosť skúmať, či neobsahuje neprijateľné podmienky. V danom prípade nebolo preukázané, že by rozhodcovská doložka bola so žalobcom individuálne dojednaná, pričom povinnosť preukázať individuálne dojednanie je na žalovanom (§ 53 ods. 3 Obč. zák.). Keď táto rozhodcovská doložka zakladá právomoc rozhodnúť spory zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej vznik a platnosť len rozhodcovskému súdu a žalobca ako spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť dosiahnuť, aby prípadný spor zo zmluvy o úvere rozhodoval všeobecný súd podľa miesta jeho bydliska, takáto rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a preto táto doložka je neprijateľná a tým v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. aj neplatná.

Súd ešte poznamenáva, že pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy účastníci v podstate vychádzali a zabezpečovali si riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy, teda aj rozhodcovská zmluva mala byť uzatváraná ako spotrebiteľská. K uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy však nedošlo, resp. rozhodcovská doložka je neplatná. Pokiaľ však zástupca žalobcu žiadal rozhodcovský rozsudok zrušiť s poukazom na ust. § 45 ods. 1 písm. g/, i/, k/ a l/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon nadobudol účinnosť až 01. 01. 2015 a rozhodcovský rozsudok je zo dňa 10. 04. 2014.

Čo sa týka ďalších námietok žalovaného, že súd nemá právomoc tento spor prejednávať, lebo je uzavretá rozhodcovská doložka, tak ide o žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o ktorej rozhoduje súd (§ 40 a nasl. zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov) a nie rozhodcovský súd. Tiež súd neakceptoval jeho námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, lebo že s pôvodným veriteľom tvorí nerozlučné procesné spoločenstvo, keďže pohľadávka bola postúpená na žalobcu, tento aj vedie exekúciu proti žalobcovi a pôvodný veriteľ takto nemá byť prečo žalovaný. Tiež nie je možné súhlasiť s tvrdením, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem

na tejto určovacej žalobe, pretože keď ide o určovaciu žalobu podanú na základe právneho predpisu umožňujúceho podanie takejto žaloby (konkrétne tu § 40 a nasl. zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), naliehavý právny záujem nie je potrebné tvrdiť a preukazovať.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1/ O. s. p. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 233,24 eur a to podľa § 12 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov a § 14a ods. 2 písm. a/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom konkrétne ide o odmenu 200,- eur a režijný paušál 2 krát po 8,04 eur za úkony v roku 2014 - prevzatie veci a podanie žaloby a 2 krát po 8,58 eur za úkony v roku 2016 - návrh na zmenu na strane žalovaného a účasť na pojednávaní. Preto keď rozhodcovský súd rozhodoval o nárokoch, pre ktoré nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva (rozhodcovská zmluva bola na zmluvu o úvere, ktorá zmluva však neexistuje, ako to súd uviedol vyššie, rozhodoval takto o nárokoch z bezdôvodného obohatenia neberúc v úvahu ustanovenia § 53 Obč. zák., keďže žalobca je spotrebiteľom), súd na návrh žalobcu, podaný v lehote podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaný nesplní v stanovenej lehote uloženú mu povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.